

[J. K. Hansen]

hvorvidt staten skal engagere sig i andre områder end lige den jyske vestkyst. Jeg kunne godt tænke mig at få belyst, hvilke specielle områder ministeren her tænker på.

Men stort set tilslutning til redegørelsen og til de tiltag, der foreslås i den.

Ikast (KF):

Fra det konservative folkepartis side vil vi gerne takke ministeren for denne redegørelse. Det er meget værd for os, der lever i de områder ved den jyske vestkyst, der er truede, at få en så fyldestgørende redegørelse som denne.

Vi er også, når vi nu ser på den udvikling, som har fundet sted siden 1981, enige med socialdemokratiet i, at den løsning, der blev truffet, var en god løsning, hvilket også fremgår af de nævnte resultater.

Jeg synes også, at det er glædeligt at konstatere – hvis vi går uden for redegørelsen – at det antal kroner og øre, der i dag er sat af på finansloven, er forøget ca. 5 gange, siden vi havde stormfloden i 1981. Det er ellers ofte sådan, at når en stormflod er overstået, glemmer man at arbejde videre med problemet, men her er man kørt videre med byggeriet, og i år står der ca. 50 mill. kr. på budgettet. Det bevirker, at den sikkerhed, der er lovet befolkningen, også tilvejebringes.

Jeg er enig med socialdemokratiet i, at det giver ro om sagen, hvis vi kan få stor opbakning bag redegørelsen her, så fordelingen bliver 50 pct. til staten og 25 pct. til amterne og kommunerne, hvis man ellers har sørget for, at ens egne sikringer er i orden.

Vi vil fra konservativ side takke mange gange for det store arbejde, der er gjort med redegørelsen, og tilslutter os den.

Svend Heiselberg (V):

Efter stormfloden i 1981 har der med jævne mellemrum været sat fokus på de nære kystområder – og med rette.

Det var, som om det gik op for befolkningen, at der levede mennesker i de truede områder, som ikke blot kunne rejse derfra, når det ikke længere var skønt at bo der. Det var rent faktisk mennesker, som levede med den risiko, at stormfloden kunne sætte deres hjem, deres virksomhed, deres landbrugsarealer under vand og derved gøre stor skade.

Spørgsmålet blev aktuelt efter stormfloden i 1981. Hvem skulle betale? De fleste regnede vist med, at det var en forsikringsopgave, men det var det ikke, selv om forsikringselskaberne efter stormfloden i 1981 udviste stor venlighed. Den tanke blev derefter ført frem, første gang af de konservative og venstre og senere af de radikale, at der måtte sikres gennem en eller anden ordning, således at der i gentagelsestilfælde kunne gives erstatning til de mennesker, som havde deres bolig eller virksomhed i de ramte områder.

Med denne redegørelse finder jeg at ministeren er kommet de mange synspunkter i møde, dels ved en stats-, amts- og kommunal ordning, dels ved at gå ind for en anmærkning til kystinspektorets hovedafsnit i fremtidige finanslovsforslag om, at der kan optages et beløb, der kan udbetales til de skadelidte, hvis gentagelse skulle finde sted.

Dog har jeg måske lidt svært ved at forstå, at virksomheder, der har egen kapital eller måske stor omsætning, ikke skal kunne omfattes af erstatningsordningen, hvis de lider tab. Det kan jo betyde, at virksomheder ikke vil placere dattervirksomheder de steder, hvor der er risiko for, at de vil blive udsat for de nævnte skader.

Jeg forstår imidlertid, at ministeren vil udarbejde et udkast til regler om statsgodtgørelse, og at der vil blive fastlagt en organiseret vurderingsordning. Jeg går så ud fra, at udvalget får lejlighed til at stifte bekendtskab med disse regler, inden de træder i kraft.

Når dette er sagt, vil jeg da også sige, at noget af det vigtigste, der er kommet ud af debatten efter stormfloden i 1981, er, at man har taget fat på kystsikringen, og jeg kan ikke være helt enig med hr. J. K. Hansen, der ligesom gav udtryk for, at der ikke var sket ret meget mere end det, der skete under socialdemokratiets ledelse. Der er rent faktisk sket det, at vi har fået sat lidt mere skub i kystsikringsarbejdet, men jeg skal erkende, at jeg gerne havde set, at der blev sat endnu mere skub i dette.

Det vigtigste er, at der træffes afværgeforanstaltninger, og jeg har den opfattelse, at der er blevet større forståelse for nødvendigheden af denne kystsikring.

Som ministeren er inde på i sin skriftlige redegørelse, er de store digeanlæg årsagen til, at vi har undgået de helt store katastrofer. Det siger sig selv, at vi må kystsikre, således